

« 5. In locis, ubi beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, non inde publica Officii recitatio permissa censeatur, sed tantummodo privata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes apostolica de hoc indulserit.

« 6. Missæ pariter, quæ fuerint indultæ certis personis, nempe presbyteris regularibus, vel sæcularibus alicujus loci, vel monasterii, seu presbyteris alicujus ecclesiæ servitio præcipue addictis, a confluentibus sacerdotibus, quavis dignitate (etiam cardinalatus) insignitis, minime celebrentur.

« 7. Dies festi in beatorum eorumdem memoriam non celebrentur, nisi speciali indulto apostolico provisum fuerit.

« 8. Eorumdem nomina in calendariis non apponantur, nisi illius tantum loci, earumque personarum, in quo, et a quibus cultus cum Officio, et Missa celebretur.

« 9. In quibusvis ecclesiasticis precibus, etiam in oratoriis privatis recitandis, particularia eorumdem suffragia non apponantur, vel recitentur.

« 10. Publicis in precibus præterindultas, et a Sede apostolica approbatas, iidem beati non invocentur.

« 11. Eorumdemque reliquiæ in processionibus minime circumferantur.

« 12. Sacra eadem Congregatio præsentibus declarare, et jussione remove non intendit cultum beatis per communem Ecclesiæ consensum, vel per immemorabilem temporis cersum, aut per Patrum, virorumque sanctorum scripta; vel temporis centum annorum metam excedentis scientiam, ac tolerantiam Sedis apostolicæ, aut ordinario- rum hactenus præstitum, aut certis modo et forma ab eo tempore eis exhibitum. Verum si a centum annis circa cultus hujusmodi, aliqua ex parte constiterit auctus et extensus, eo casu sacra eadem Congregatio eundem in pristinum reduci jubet, prout quemvis cultum, extra casus prædictos, ad expressa tantum verbaliter in apostolicis indultis omnino revocari mandat, sub poenis, etc.

« 13. Firmis quoque remanentibus decretis, nempe ne beati in patronos eligantur, ne eorum natalitia cum octavis celebrentur, et aliis quibuscunque a sacra Congregatione hactenus emanatis, quæ præsentis decreto renovantur.

« 14. His autem sanctissimo relatis, et in Congregatione sacrorum rituum ordinaria

habita coram Sanctitate Sua per eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Sachettum accurate perlectis, matureque discussis, Sanctitas Sua ea approbavit, et pro omnimoda eorum observatione, mandavit typis imprimi, ad valvas affigi, et publicari, ut elapso termino sex mensium, a die publicationis eorumdem, omnes, et singulos afficiant, et arcant, ac si omnibus, et singulis eadem exhibita, et personaliter præsentata, intimata, seu notificata fuissent.

« 15. Indulsitque locorum ordinariis, ut auctoritate Sedis apostolicæ possint, imo debeant sæculares, et regulares quoscunque quantumvis exemptos, etiam societatis Jesu, sancti Antonii Viennen. et sancti Joannis Hierosolymitani, ac reliquos omnes, speciali expressione indigentes, etiam sub censuris compellere. Cumque aliqui nulli subdantur episcopo qui eos, si excesserint, coercere valeat, eo casu a Sede apostolicæ nuntiis, si aderint, sin minus ab archiepiscopis, in eorum provinciis, vel ab episcopis Romano tantum Pontifici subjectis, intra, vel prope quorum diœcesis limites, eorum ecclesiæ, vel monasteria sita fuerint, tanquam a Sede apostolica delegatis ad hujusmodi decretorum observantiam prædicti omnino cogantur. Die 27 septembris 1660. Julius episcopus Sabin.; cardinal. Sachettus. F. M. Phæbeus sac. Rit. Congreg. Secretarius. Fuit impressum Romæ in regesto hujus Congreg. fol. 148. »

Declaratio præfati decreti super cultu beatis adhuc non canonizatis præstando.

« Allatis ad sacram Rituum Congregationem dubiis circa observantiam, et intelligentiam decreti sub cultu beatis adhuc non canonizatis præstando editi die 27 septembris 1659, et publicati 3 februarii præsentis anni 1660.

« Primo. An ubi indultum fuerit, ut Missa de aliquo beato celebretur, liceat ejus imaginem, et simulacrum super altari exponere, necnon votivas tabellas ibidem appendere?

« Secundo. An si dies festi in beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad festa devotionis?

« Tertio. An indulta recitandi Officium cum octava, vel sine octava, et celebrandi Missam de Beatis, fuerint revocata per dictum decretum sacre Congregationis?

« Quarto. An in ecclesiis, in quibus Offi-

cium et Missa de Beatis recitari, ac respective celebrari possunt, liceat eorum reliquias exponere?

« Quinto. An episcopi regulares, qui ex indulto Sedis apostolicæ gaudent privilegiis suæ religionis, de quibus sunt capaces, pro eorum conditione, possint de Beatis suæ religionis recitare Officium, et in propriis cathedralibus Missam celebrare, et altare beatis prædictis erigere? »

Sacra Rituum Congregatio respondit:

Ad primum, affirmative.

Ad secundum, negative.

Ad tertium, pariter negative.

Ad quartum, affirmative.

Ad quintum, negative, die 17 aprilis 1660. Julius episc. Sabinen.; cardinal. Sachettus. Loco † sigilli. F. M. Phæbeus sac. Rit. Congreg. secret. Gratis etiam quoad scripturam. Romæ ex typographia rev. Cam. apost. 1660.

18. Cum fama sanctitatis defuncti coli, et invocari possunt cultu privato, sed non publico. — Quæritur VI. An, et quomodo coli, ac invocari possint illi, qui cum fama sanctitatis, aut insignis pietatis quidem mortui, adhuc tamen non canonizati, nec beatificati sunt? Resp. licitum, pium, et utile esse, tales colere, venerari, honorare et invocare cultu privato, non item cultu publico. Prima pars de cultu privato docetur a Glossa communiter recepta in c. h. t. in 6. §. Sedis apostolicæ; Bellarmino, lib. I, de Sanctis, cap. x; Sanchez, lib. II, in Decalog. cap. XLIII, n. 3, et aliis communiter, patetque ex c. 1 et 2, h. t. ubi prohibetur, aliquem publice venerari pro sancto absque Sedis apostolicæ auctoritate; sicque a sensu contrario privatus honor permittitur.

19. Constitutiones Urbani VIII circa cultum talem et imagines, atque miracula, revelationesque eorum. — Porro circa cultum et venerationem hominum cum fama sanctitatis defunctorum, eorumque imagines, miracula, revelationes, etc. extant celeberrimæ, eæque sanctissimæ Constitutiones Urbani VIII, quarum prima incipit Sanctissimus, estque inter Constitutiones dicti Papæ 39, in Bullario Cherub. dignissima, ut hic per extensum ponatur.

Constitutiones Urbani VIII, circa cultum talem et imagines, atque miracula, revelationesque eorum.

« Sanctissimus D. N. sollicite animadvertens abusus, qui irreperunt, et quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum sanctitatis aut martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque canonizationis, neque beatificationis honore insigniti sint ab apostolica Sede, eorum tamen imagines in oratoriis, atque ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis aut radiis, seu splendoribus proponuntur, miracula et revelationes, aliaque beneficia, a Deo per eorum intercessione accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, et ad illorum sepulcra, tabellæ, imagines, et res aliæ ad beneficia accepta testificanda, et lampades, et alia luminaria apponuntur.

« § 1. Volensque proinde hujusmodi abusu, pro debito officii pastoralis, occurrere, re etiam cum illustrissimis ac reverendissimis DD. cardinalibus, contra hæreticam pravitatem in universa republica christiana generalibus inquisitoribus communicata, et mature considerata, ac discussa declaravit, statuit, et decrevit, ne quorumvis hominum, cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantumcumque illa sit) defunctorum imagines, aliaque prædicta, et quodcumque aliud, venerationem, et cultum præ se ferens, et indicans, in oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel ecclesiis tam sæcularibus, cujuscunque religionis, ordinis, instituti, congregationis, aut societatis apponantur antequam ab apostolica Sede canonizentur, aut beati declarentur (et si quæ appositæ sunt) amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

« § 2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, sive martyrii fama, vel opinione (ut præfertur) celebres e vita migraverint, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia tanquam eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione ordinarii, qui in iis recognoscendis, theologos, aliosque pios ac doctos viros in consilium adhibeat, et ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tam gravi committatur, negotium instructum ad Sedem apostolicam transmittat, ejusque

responsum expectet. Revelationes vero, et miracula, aliaque beneficia supra dicta, quæ in libris horum hominum vitam, et gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censi vult, mandatque Sua Sanctitas.

« § 3. Ad horum hominum sepulera, vult etiam, ac inhibuit, tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacunque materia, tam pictas, quam fictas, atque exsculptas appendi, aut affigi, et lampades, sive alia quæcunque luminaria accendi, sine recognitione ab ordinario omnino, prout supra facienda, Sedique apostolicæ referenda, ac probanda.

« § 4. Declarans, quod per supra scripta præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum virorumque sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis apostolicæ, vel ordinarii coluntur.

« § 5. Ut autem præmissa diligentius observentur, universis, ac singulis, quam hæreticæ pravitate inquisitoribus districte præcipit, ut in sua quisque diœcesi, vel provincia sedulo pervigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant.

« § 6. Transgressores vero, si regulares fuerint privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, et passivæ, necnon suspensionis a divinis: si vero clerici sæculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a divinis, et ab administratione sacramentorum, executioneque suorum ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum ordinariorum, seu inquisitorum pro modo culpæ affligendis pœnis plectendo.

« § 7. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpsierint, seu quoquo modo effinxerint, vel formaverint, cæterique artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, et insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem ordinariorum, seu inquisitorum arbitrio afficiantur.

« § 8. Contrariis quibuscunque non obstantibus. »

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis.

« Postmodum vero idem SS. D. N. a quibusdam revocari in dubium accepit, an tabellas, et imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, et antea oblatas conservare liceret? Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irreperere videbantur, certiore parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimonium divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum illustratissimis et reverendissimis DD. cardinalibus contra hæreticam pravitate generalibus inquisitoribus communicata, presenti decreto declaravit. Quod sicut nunquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, et imaginum hujusmodi, ita ut nulli deinceps hæsitati locus relinquatur, statuit impræsentiarum, et decernit, ut quoties ad aliquam ecclesiam, aut oratorium, locumque alium publicum sæcularem, seu regularem tabellæ, et imagines, aliudve simile quispian detulerit, ac intercessione hominum inter sanctos, vel beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetravisse dixerit, liceat ecclesiasticis personis ecclesiarum locorumve prædictorum curæ præpositis, tabellas, et imagines sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque aliæ quæcunque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque qui conscii fuerint, attestationibus accipere, atque approbantibus ordinariis, ad quos referre statim omnia teneatur, in secreto aliquo, seorsum ab ecclesia, loco custodire, ibidemque jam amota, collocare, et asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita beatificationis, seu canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes, apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuscunque non obstantibus. »

Altera ejusdem Urbani VIII constitutio incipit *Cœlestis Jerusalem*, estque 134 in dicto *Bullario*, in qua constitutione omnia in priori edita de novo renovat, atque motu proprio confirmat, simulque statuit, « Ne ex tunc deinceps quispiam ordinariorum, aut ab apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum super alicujus utriusque sexus, cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus,

aliisve hujusmodi sanctitatem redolentibus ex integro informationes quoquo modo reciperet, aut processum instrueret, vel huc usque receptas informationes, instructumve processum ulterius prosequeretur, nisi postulatur prius per legitimas juridice susceptas probationes circa personam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliisve rebus gestis sanctitatem præ se ferentibus ageretur, præscriptam in præfato nostro decreto formam omnino servatam extitisse docuerit, et nisi postea successive idem ordinarius, aut ab apostolica Sede ad hoc specialiter delegatus diligenti præhabita disquisitione circa eamdem personam, supra citato decreto nullatenus contraventum esse, rite pronuntiaverit: utque id inviolabiliter observetur, statuimus insuper, ac decernimus, ne transmissi ad urbem undecunque hujusmodi processus, a Congregationis sacrorum Rituum secretario minusque sanctæ fidei promotore quomodolibet aperiantur, nisi prius in sacrorum Rituum Congregatione, alio se junctim oblato authentico processu, ex eo ordinarius, aut ab apostolica Sede specialiter delegatum rite, ac recte præmittitur, cognovisse, ac pronuntiasse prælibato decreto nequaquam contrarium esse plene constiterit, ac deinde a nobis judicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illisque immemorabilem cursum, de quo in prædicto decreto, intelligi declaravimus esse tempus centum annorum metam excedens: Deque his, atque infra scriptis omnibus, quæ in decretis disposita, et ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate ordinariis locorum, et delegatis apostolicis quibuslibet omnem omnino interpretandi facultatem ademimus: utque Sedem apostolicam desuper consulere, ab eaque responsum expectarent, mandavimus eisdem, et alia prout in decretis desuper editis plenius continentur. »

20. *Deductiones practicæ.* — Ex his itaque constitutionibus, atque ex conclusione n. 18 posita breviter pro praxi inferitur. I. Illicitum esse de præfatis famulis vel famulabus Dei nondum beatificatis dicere Missam, vel recitare Horas canonicas, vel eorum nomina Litanis ab ecclesia confectis inserere, ac invocare: item illicitum esse, in eorum honorem templa erigere, vel altaria publica, aut eorum reliquias in publica processione circumferre, aut venerationi publicæ exponere, etc. Ratio est: quia hæc et similia cultum

denotant publicum, qui nomine Ecclesiæ, aut tanquam constitutus ab ea fit, aut fieri censetur; prout cum Bonacina, Sanchez, et aliis jam diximus in *Theologia nostra Morali*, tract. V, dist. 1, q. 4, n. 41.

21. E contra licitum, utile, ac pium esse, memoratos famulos et famulas Dei honorare, ac invocare privatis orationibus ac precibus, eos sibi in patronos eligere, in eorum honorem jejunare, se mortificare, quotidie aliquas preces, vel alias devotiones, etiam aliis videntibus, vel audientibus persolvere, eo quod hæc non nisi cultum denotent privatum utpote non nomine Ecclesiæ neque tanquam institutum ab ea, sed tantum privata devotione exhibitum.

22. Inferitur II. Circa imagines eorum, illicitum esse, eas cum radiis, laureolis, vel splendoribus pingere, vel pictas habere, sive dein publice, sive privatim, et in occulto asserventur; liquet ex citatis Bullis *Sanctissimus*, et *Cœlestis Jerusalem*. E contra a sensu contrario licitum ac pium esse, eorum imagines sine radiis, splendoribus, aut laureolis depictas vel sculptas domui suæ habere, easque ibidem etiam videntibus aliis venerari. Non vero in templis, sacrariis, et oratoriis quibuscunque præsertim in quibus sacrificium Missæ, vel alia divina Officia peraguntur; ut habetur ex decreto Sacræ Congregationis apud Landuscha *ŷ. Beati*.

23. *Miracula et revelationes cum fama sanctitatis defunctorum typis mandare, quomodo prohibitum?* — Inferitur III. Illicitum quoque esse, talium nondum beatificatorum miracula, revelationes, aut beneficia eorum intercessione collata typis mandare, nisi prius ad Sedem apostolicam, unde responsum expectari debet, transmittantur: ita clare habentur in citata Bulla.

§ II.

DE VENERATIONE RELIQUIARUM, ET APPROBATIONE EARUMDEM: UBI ETIAM DE MIRACULIS, EXAMINATIONE ET APPROBATIONE EORUMDEM.

24. *Reliquiæ sanctorum, quid?* — Quæritur I. Quid sint reliquiæ Sanctorum? Et quid de cultu ac veneratione earum? Resp. I. Per *Reliquias Sanctorum* ad propositum intelliguntur eorumdem corpora, et corporis partes, portiones etiam minimæ, puta caput, manus, digiti, dentes, ossa, capilli, cineres, pulveres, item eorum vestes, panni, vela,